

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΣΥΜΒΑΣΗ

για την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

(συνήφθη στις 15 Νοεμβρίου 1965)

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

Επιθυμώντας να δημιουργήσουν τα κατάλληλα μέσα, ώστε οι δικαστικές και εξώδικες πράξεις που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν στο εξωτερικό, να γίνουν γνωστές από τους παραλήπτες τους σε εύθετο χρόνο,

Επιθυμώντας για αυτόν τον σκοπό να βελτιώσουν την αμοιβαία δικαστική αρωγή, απλοποιώντας και επιταχύνοντας τη διαδικασία,

Αποφάσισαν να συνάψουν σύμβαση προς τον σκοπό αυτόν και συμφώνησαν επί των ακόλουθων διατάξεων:

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, σε κάθε περίπτωση που δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί στο εξωτερικό για να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

Η σύμβαση δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης δεν είναι γνωστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει κεντρική αρχή, η οποία αναλαμβάνει, σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 6, το καθήκον να δέχεται τις αιτήσεις επίδοσης και κοινοποίησης που προέρχονται από άλλο συμβαλλόμενο κράτος και να δίνει συνέχεια σε αυτές.

Η κεντρική αρχή είναι οργανωμένη σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 3

Η αρμόδια αρχή ή ο αρμόδιος δημόσιος λειτουργός, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους προέλευσης, απευθύνει στην κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, αίτηση σύμφωνη με το επισυναπτόμενο στην παρούσα σύμβαση υπόδειγμα, χωρίς να υπάρχει ανάγκη επικύρωσης των εγγράφων ή άλλης αντίστοιχης διατύπωσης.

Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τη δικαστική πράξη ή το αντίγραφό της, το όλο δε εις διπλούν.

Άρθρο 4

Εάν η κεντρική αρχή κρίνει ότι οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν τηρήθηκαν, ειδοποιεί αμέσως τον αιτούντα, διευκρινίζοντας τις διατυπούμενες κατά της αίτησης αντιρρήσεις.

Άρθρο 5

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει ή προκαλεί την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης:

- α) είτε σύμφωνα με τους οριζόμενους από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση τύπους για την επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων που συντάσσονται στη χώρα αυτή και που προορίζονται για πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφός της·

β) είτε σύμφωνα με τον ειδικό τύπο που ζητεί ο αιτών, με την προϋπόθεση να μην είναι ασυμβίβαστος με τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Εκτός από την περίπτωση του στοιχείου β) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, η πράξη μπορεί πάντοτε να επιδίδεται στον παραλήπτη που τη δέχεται εκούσια.

Εάν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η κεντρική αρχή μπορεί να ζητήσει τη σύνταξη ή τη μετάφραση της πράξης σε μια από τις επίσημες γλώσσες της χώρας της.

Το μέρος της αίτησης που είναι σύμφωνο με το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στην παρούσα σύμβαση και που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία της πράξης, διαβιβάζεται στον παραλήπτη.

Άρθρο 6

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ή κάθε αρχή που υποδεικνύεται για αυτόν τον σκοπό, εκδίδει βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στην παρούσα σύμβαση.

Η βεβαίωση αναφέρει την εκτέλεση της αίτησης και προσδιορίζει τον τύπο, τον τόπο και την ημερομηνία της εκτέλεσης, καθώς και το πρόσωπο στο οποίο διαβιβάστηκε η αίτηση. Ενδεχομένως, προσδιορίζει τους λόγους που τυχόν εμπόδισαν την εκτέλεση.

Ο αιτών μπορεί να ζητήσει να θεωρηθεί η βεβαίωση, σε περίπτωση που δεν εκδόθηκε από την κεντρική αρχή ή από δικαστική αρχή, από μία από τις αρχές αυτές.

Η βεβαίωση διαβιβάζεται αμέσως στον αιτούντα.

Άρθρο 7

Τα στοιχεία που αναγράφονται στο υπόδειγμα της παρούσας σύμβασης συντάσσονται υποχρεωτικά στα γαλλικά ή στα αγγλικά. Μπορούν εξάλλου να συνταχθούν στη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους προέλευσης.

Τα κενά που αντιστοιχούν στα στοιχεία αυτά συμπληρώνονται είτε στη γλώσσα του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε στα γαλλικά ή στα αγγλικά.

Άρθρο 8

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να προβαίνει άμεσα χωρίς εξαναγκασμό, με τη φροντίδα των διπλωματικών ή προξενικών του υπαλλήλων, στις επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων σε πρόσωπα που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Κάθε κράτος μπορεί να δηλώσει ότι αντιτίθεται στη χρήση αυτής της ευχέρειας στο έδαφός του, εκτός αν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε υπήκοο του κράτους προέλευσης.

Άρθρο 9

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει επιπλέον την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει την προξενική οδό για να διαβιβάσει, για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης, δικαστικές πράξεις στις αρχές άλλου συμβαλλομένου κράτους που τούτο υποδεικνύει.

Εάν το απαιτούν εξαιρετικές περιστάσεις, κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει για τον ίδιο σκοπό τη διπλωματική οδό.

Άρθρο 10

Η παρούσα σύμβαση δεν αποτελεί κώλυμα, εκτός αν το κράτος προορισμού δηλώσει ότι αντιτίθεται:

α) στην ευχέρεια να απευθύνει άμεσα ταχυδρομικώς δικαστικές πράξεις προσώπων που βρίσκονται στο εξωτερικό·

- β) στην ευχέρεια των δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους προέλευσης να προβαίνουν σε επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών πράξεων αμέσως με τη βοήθεια των δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους προορισμού·
- γ) στην ευχέρεια κάθε ενδιαφερόμενου για δικαστική ενέργεια να προκαλεί επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών πράξεων άμεσα με τη φροντίδα των δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους προορισμού.

Άρθρο 11

Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη συνεννόηση μεταξύ συμβαλλομένων κρατών για την αποδοχή, για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων, άλλων τρόπων διαβίβασης από εκείνους που προβλέπονται στα προηγούμενα άρθρα, και ιδιαίτερα την άμεση κοινοποίηση μεταξύ των οικείων αρχών.

Άρθρο 12

Οι επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων που προέρχονται από ένα συμβαλλόμενο κράτος δεν μπορούν να αποτελέσουν λόγω πληρωμής ή απόδοσης φόρων ή εξόδων για τις υπηρεσίες του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Ο αιτών υποχρεούται να πληρώσει ή να αποδώσει τις δαπάνες που προκλήθηκαν από:

- α) την παρέμβαση δικαστικού λειτουργού ή αρμόδιου προσώπου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προορισμού·
- β) τη χρησιμοποίηση ενός ιδιαίτερου τύπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Άρθρο 13

Η εκτέλεση μιας αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης που είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν μπορεί να απαγορευθεί, παρά μόνον αν το κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι η εκτέλεση αυτή είναι τέτοιου χαρακτήρα που θίγει την κυριαρχία ή την ασφάλειά του.

Η εκτέλεση δεν μπορεί να απαγορευθεί με τη μόνη δικαιολογία ότι η νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση διεκδικεί την αποκλειστική δικαστική αρμοδιότητα επί του επιδικίου αντικείμενου ή ότι δεν γνωρίζει νομική οδό που να ανταποκρίνεται στο αντικείμενο της αίτησης.

Σε περίπτωση απαγόρευσης, η κεντρική αρχή πληροφορεί αμέσως τον αιτούντα σχετικά και αναφέρει τους λόγους της απαγόρευσης.

Άρθρο 14

Δυσκολίες που τυχόν προκύπτουν κατά τη διαβίβαση, για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης των δικαστικών πράξεων, ρυθμίζονται διά της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 15

Εάν εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμη πράξη χρειασθεί να διαβιβασθεί για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, και αν ο εναγόμενος ερημοδικήσει, ο δικαστής υποχρεούται να αναβάλει την έκδοση αποφάσεως μέχρις ότου διαπιστωθεί ότι:

- α) είτε ότι η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με τον τύπο τον προδιαγραφόμενο από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων που συντάχθηκαν σε αυτό το κράτος και που προορίζονται για πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφός του·
- β) είτε ότι η πράξη επιδόθηκε πράγματι στον εναγόμενο, ή στην κατοικία του σύμφωνα με άλλη διαδικασία που προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση,

και ότι σε κάθε μία από αυτές τις περιπτώσεις είτε η επίδοση ή η κοινοποίηση είτε η παράδοση έγιναν εγκαίρως ώστε να μπορέσει ο εναγόμενος να υπερασπισθεί τον εαυτό του.

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι οι δικαστές του, παρά τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, μπορούν να εκδώσουν απόφαση, εφόσον συγκεντρώνονται οι κατωτέρω προϋποθέσεις, ακόμη και αν δεν έχει παραληφθεί καμία βεβαίωση για την επίδοση ή κοινοποίηση ή την παράδοση:

- α) η πράξη διαβιβάσθηκε σύμφωνα με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση·
- β) μια προθεσμία, που ο δικαστής θα εκτιμά σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και που δεν θα είναι μικρότερη από έξι μήνες, έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποστολής της πράξης·
- γ) παρόλες τις επίμονες ενέργειες από τις αρμόδιες αρχές του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεν μπόρεσε να ληφθεί καμία βεβαίωση.

Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει όπως, σε επείγουσα περίπτωση, ο δικαστής διατάξει προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα.

Άρθρο 16

Εάν εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμη πράξη χρειασθεί να διαβιβασθεί στο εξωτερικό για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και εάν εκδοθεί απόφαση κατά ερημοδικήσαντος εναγομένου, ο δικαστής έχει την ευχέρεια να απαλλάξει τον εναγόμενο αυτόν από τον αποκλεισμό που προκύπτει από την παρέλευση των προθεσμιών προσφυγής, εφόσον συντρέχουν οι ακόλουθοι όροι:

- α) ο εναγόμενος, χωρίς να υπάρχει εκ μέρους του πταίσμα, δεν έλαβε εγκαίρως γνώση της εν λόγω πράξης ώστε να απολογηθεί ούτε της απόφασης ώστε να ασκήσει προσφυγή, και
- β) τα μέσα του εναγομένου δεν φαίνεται να στερούνται παντελώς βάσεως.

Η αίτηση που αποσκοπεί στην άρση του αποκλεισμού είναι απαράδεκτη εάν δεν γίνει μέσα σε μια λογική προθεσμία από τη στιγμή που ο εναγόμενος λάβει γνώση της απόφασης.

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι η αίτηση αυτή είναι απαράδεκτη εφόσον γίνεται μετά την εκπνοή της προθεσμίας που θα προσδιορίσει στη δήλωσή του, με τον όρο η προθεσμία αυτή να μην είναι μικρότερη του έτους υπολογιζόμενη από την έκδοση της απόφασης.

Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις που αφορούν την ικανότητα δικαίου ή τη δικαιοπρακτική ικανότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Οι εξώδικες πράξεις που προέρχονται από αρχές και δικαστικούς λειτουργούς συμβαλλομένου κράτους μπορούν να διαβιβάζονται για το σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, σύμφωνα με τον τύπο και τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να υποδεικνύει, εκτός από την κεντρική αρχή, άλλες αρχές, των οποίων καθορίζει τις αρμοδιότητες.

Πάντως, ο αιτών έχει πάντοτε το δικαίωμα να απευθύνεται απευθείας προς την κεντρική αρχή.

Τα ομοσπονδιακά κράτη έχουν την ευχέρεια να υποδεικνύουν περισσότερες από μία κεντρικές αρχές.

Άρθρο 19

Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει την πρόβλεψη από το εσωτερικό δίκαιο ενός συμβαλλομένου κράτους άλλων τρόπων διαβίβασης μη προβλεπόμενων στα προηγούμενα άρθρα, για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης, στο έδαφός του.

Άρθρο 20

Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη συνεννόηση των συμβαλλομένων κρατών για τον παραμερισμό:

- α) του άρθρου 3 παράγραφος 2 όσον αφορά την απαίτηση διπλού αντιτύπου των διαβιβαζόμενων εγγράφων·
- β) του άρθρου 5 παράγραφος 3 και του άρθρου 7 όσον αφορά τη χρήση των γλωσσών·
- γ) του άρθρου 5 παράγραφος 4·
- δ) του άρθρου 12 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος κοινοποιεί στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών είτε κατά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης είτε μεταγενέστερα:

- α) τον καθορισμό των αρχών που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 18·
- β) τον καθορισμό της αρχής που είναι αρμόδια για την έκδοση της βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 6·
- γ) τον καθορισμό της αρχής της αρμόδιας για την παραλαβή των πράξεων που διαβιβάζονται διά της προξενικής οδού, σύμφωνα με το άρθρο 9.

Κοινοποιεί ενδεχομένως, με τους ίδιους όρους:

- α) την αντίθεσή του στη χρήση των τρόπων διαβίβασης που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 10·
- β) τις δηλώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 15 παράγραφος 2 και 16 παράγραφος 3·
- γ) κάθε τροποποίηση των προαναφερόμενων καθορισμών, αντιθέσεων και δηλώσεων.

Άρθρο 22

Η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά στις σχέσεις μεταξύ των κρατών που την επικυρώνουν τα άρθρα 1-7 των συμβάσεων των σχετικών με την πολιτική δικονομία που υπεγράφησαν, αντιστοίχως, στη Χάγη την 17η Ιουλίου 1905 και την 1η Μαρτίου 1954, κατά το μέτρο που τα εν λόγω κράτη είναι μέρη στη μία ή την άλλη σύμβαση.

Άρθρο 23

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 23 της σύμβασης περί πολιτικής δικονομίας που υπεγράφη στη Χάγη την 17η Ιουλίου 1905 ούτε του άρθρου 24 της σύμβασης περί πολιτικής δικονομίας που υπεγράφη στη Χάγη την 1η Μαρτίου 1954.

Τα εν λόγω άρθρα πάντως δεν εφαρμόζονται παρά μόνον εφόσον γίνεται χρήση τρόπων επικοινωνίας ομοίων με εκείνους που προβλέπονται στις ανωτέρω συμβάσεις.

Άρθρο 24

Οι συμπληρωματικές των συμβάσεων του 1905 και 1954 συμφωνίες που συνήφθησαν από τα συμβαλλόμενα κράτη θεωρούνται εξίσου εφαρμοστέες στην παρούσα σύμβαση, εκτός αντίθετης συμφωνίας των ενδιαφερόμενων κρατών.

Άρθρο 25

Μη θιγομένης της εφαρμογής των άρθρων 22 και 24, η παρούσα σύμβαση δεν παρεκκλίνει από τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ή θα καταστούν μέρη και που περιέχουν διατάξεις επί των θεμάτων που ρυθμίζονται από την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 26

Η παρούσα σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από τα κράτη που αντιπροσωπεύθηκαν στη δεκάτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης.

Η σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα κατατεθούν στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Άρθρο 27

Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα από την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικύρωσης που προβλέπεται από το άρθρο 26 παράγραφος 2.

Για κάθε υπογράφων κράτος το οποίο την επικυρώνει μεταγενέστερα, η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα από την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσής του.

Άρθρο 28

Κάθε κράτος που δεν εκπροσωπήθηκε στη δεκάτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης, δύναται να προσχωρήσει στην παρούσα σύμβαση μετά την έναρξη ισχύος της σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1. Το έγγραφο προσχώρησης κατατίθεται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Η σύμβαση δεν τίθεται σε ισχύ για ένα τέτοιο κράτος παρά μόνον ελλείψει αντιθέσεως εκ μέρους κράτους που έχει επικυρώσει τη σύμβαση πριν από την κατάθεση αυτή, η οποία κοινοποιείται προς το Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που το Υπουργείο του κοινοποίησε την εν λόγω προσχώρηση.

Ελλείψει αντιθέσεως, η σύμβαση τίθεται σε ισχύ για το προσχωρούν κράτος την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξεως της τελευταίας των προθεσμιών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 29

Κάθε κράτος, κατά τη στιγμή της υπογραφής, επικύρωσης ή προσχώρησης, μπορεί να δηλώσει ότι η παρούσα σύμβαση επεκτείνεται στο σύνολο των εδαφών τα οποία τούτο αντιπροσωπεύει στον διεθνή τομέα ή σε ένα ή και περισσότερα από αυτά. Η δήλωση αυτή έχει ισχύ από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης για το εν λόγω κράτος.

Στη συνέχεια, κάθε επέκταση τέτοιας φύσεως κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει για τα εδάφη στα οποία επεκτείνεται την εξηκοστή ημέρα από την κοινοποίηση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 30

Η παρούσα σύμβαση παραμένει σε ισχύ επί πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1, ακόμη και για τα κράτη που θα την επικυρώσουν ή θα προσχωρήσουν σε αυτήν μεταγενέστερα.

Η σύμβαση ανανεώνεται σιωπηρά ανά πενταετία, εκτός εάν καταγγελθεί.

Η καταγγελία κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την παρέλευση της πενταετίας.

Μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα από τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η σύμβαση.

Η καταγγελία δεν έχει ισχύ παρά μόνο για το κράτος που την κοινοποίησε. Η σύμβαση παραμένει σε ισχύ για τα λοιπά συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 31

Το Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών κοινοποιεί στα κράτη που μνημονεύονται στο άρθρο 26, καθώς και στα κράτη που προσχώρησαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28:

- α) τις υπογραφές και επικυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26·
- β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1·
- γ) τις προσχωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 και τις ημερομηνίες στις οποίες αρχίζουν να ισχύουν·
- δ) τις επεκτάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 29 και τις ημερομηνίες στις οποίες αρχίζουν να ισχύουν·
- ε) τους καθορισμούς, αντιθέσεις και δηλώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21·
- στ) τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στη Χάγη, την 15η Νοεμβρίου 1965, στη γαλλική και αγγλική, των δύο κειμένων εχόντων την ίδια ισχύ, σε ένα και μόνο αντίτυπο, το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία της κυβέρνησεως των Κάτω Χωρών, και του οποίου ένα θεωρημένο αντίγραφο θα επιδοθεί, διά της διπλωματικής οδού, σε κάθε κράτος που εκπροσωπήθηκε στην δεκάτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης.
